DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 44. | WARSZAWA, DNIA 6 PAŹDZIERNIKA 1923. | Rok V.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

Ustawy i Rozporządzenia.

179

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1923 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych za nocną służbę.*)

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) zarządza się co następuje:

§ 1. Określoną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1922 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych za nocną służbę (Dz. U. R. P. № 78, poz. 710) i w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1923 (Dz. U R. P. № 10, poz. 60) jednostkę wynagrodzenia za nocną służbę zmienia się z mocą wsteczną od 1 kwietnia 1923 r. do końca czerwca 1923 w następujący sposób:

a) dla urzędników w urzędach pocztowych, telegraficznych, telefonicznych i pocztowo-telegraficznych I klasy na kwotę 875 mkp., II klasy na kwotę 750 mkp., wszystkich innych klas na kwotę 625 mkp.

b) dla niższych funkcjonarjuszów w wysokości $^{2}/_{3}$ kwoty, przypadającej dla urzędników.

§ 2. Określoną w § 1 niniejszego rozporządzenia jednostkę wynagrodzenia za nocną służbę podwyższa się począwszy od dnia 1 lipca 1923 r.:

a) dla urzędników w urzędach pocztowych, telegraficznych, telefonicznych i pocztowo-telegraficznych I klasy na kwotę 1300 mkp., II klasy na kwotę 1100 mkp., wszystkich innych klas na kwotę 900 mkp.;

b) dla niższych funkcjonarjuszów w wysokości $^{2}/_{3}$ kwoty, przypadającej dla urzędników.

§ 3. Jeśli w tej samej miejscowości znajduje się więcej urzędów pocztowych, telegraficznych, telefonicznych i pocztowo-telegraficznych rozmaitej klasy, wynagrodzenie za nocną służbę reguluje się według tego urzędu, który zaliczony jest do najwyższej klasy.

§ 4. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Witos.

Minister Poczt i Telegrafów:
Moszczyński.

---

*) Ogłoszone w Dz. U. R. P. № 87/ 1923 poz. 678.

180.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1923 r. w sprawie podwyższenia djet przy podróżach służbowych na obszar w m. Gdańska.*)

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429), art 10 ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 430), art. 12 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 431), art. 13 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 433), art. 21 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 436) i art. 7 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 226), zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki djet należnych funkcjonarjuszom państwowym w razie podróży służbowych na terytorjum w. miasta Gdańska, ustalone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 79, poz. 624) podwyższa się do następującej wysokości:

stopień służbowy:	marek niemieckich:
I i II	410 000
III i IV	330.000
V	272 000
VI	242.000
VII	220.000
VIII	184.000
IX i X	162.000
XI i XII	110.000

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 lipca 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos.*

Minister Skarbu: *H. Linde.*

181.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 1923 r. w sprawie podwyższenia djet przy podróżach służbowych na obszar w. m. Gdańska.**)

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429), art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 430), art. 12 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 431), art. 13 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 433), art. 21 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R.

*) Ogłoszone w Dz. U. R. P. № 86/1923 poz. 671.

**) Ogłoszone w Dz. U. R. P. № 93/1923 poz. 739.

P. № 65, poz. 436) i art. 7 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki djet należnych funkcjonarjuszóm państwowym w razie podróży służbowych na terytorjum w. m. Gdańska ustalone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 86 poz. 671) podwyższa się jak następuje;

stopień służbowy:	marek niemieckich dziennie:
I i II	6.000 000
III i IV	4.500.000
V	3.700.000
VI	3.300 000
VII	3.000.000
VIII	2.500 000
IX i X	2.200 000
XI i XII	1.500 000

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos.*
Kierownik Ministerstwa Skarbu: *B. Markowski.*

182.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 24 września 1923 r. L. 3051/IV w przedmiocie podwyższenia wynagrodzenia agentów pocztowych.

§ 1.

W porozumieniu z Ministerstwem Skarbu podwyższa się od dnia 1 września 1923 r. wynagrodzenie osobiste i dodatek telegraficzny agentów pocztowych na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego według następującej skali:

Stopień agencji	Wynagrodzenie	Dodatek telegr.
I	600.000 mp.	300.000 mp.
II	400.000 „	200.000 „

Ryczałt na posłańca pozostaje niezmieniony.

§ 2.

Rozporządzenie z dnia 24 sierpnia 1923 r. L. 2713/IV w przedmiocie wynagrodzenia osobistego i dodatku telegraficznego agentów pocztowych traci z dniem 31 sierpnia 1923 moc obowiązującą.

§ 3.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Dyrekcjom Poczt i Telegrafów.

Minister: *Moszczyński.*

Zarządzenia.

183

Sposób opracowywania i przesyłania przekazów i adresów pomocniczych.

1) Przekazy pocztowe, przekazy P. K. O. i adresy pomocnicze należy po właściwem opracowaniu wysyłać terminowo i równocześnie z bieżącym materjałem listowym. Przekazów i adresów pomocniczych nie wolno w nadawczych urzędach pocztowych zatrzymywać z powodu kontroli opłat, którą należy w takim czasie wykonywać, aby nie wpływała ujemnie na terminowe ich opracowanie i wysłanie. Adresów pomocniczych nie wolno w żadnym wypadku wysyłać później od przynależnych paczek.

2) Przekazy pocztowe krajowe sortuje się i opracowywa w ten sam sposób jak zwykłe przesyłki listowe, ale oddzielnie od przesyłek listowych. Z przekazów w razie ich większej ilości sporządza się osobne wiązanki miejscowe, szlakowe, oraz wiązanki „bliższe" i „dalsze". Po wypracowaniu przekazy i wiązanki przekazów wiąże się razem, dołącza do karty odsyłkowej i wraz z nią przywiązuje do wiązanki przesyłek rejestrowanych. Jeśli większa ilość przekazów lub wiązanek przekazowych utrudnia dowiązanie ich do tej wiązanki, należy zapakować je w czerwony papier, obwiązać szpagatem i po zaznaczeniu zawartości ołówkiem niebieskim na opakowaniu włożyć do worka z przesyłkami rejestrowanemi. W większych urzędach pocztowych mogą przekazy na zarządzenie naczelnika urzędu być wysyłane stale w osobnych workach zamkniętych plombą, na których chorągiewce z czerwonego papieru umieszcza się uwagę „Przekazy". Worek z przekazami wpisuje się do wykazu ładunku w osobnym wierszu podobnie jak worek listowy z adnotacją „Przekazy".

Przekazów pocztowych nie wolno wkładać do jakichkolwiek wiązanek listowych zarówno poleconych jak i zwykłych. Również w żadnym wypadku nie wolno ich oddawać luźno dołączonych do wykazu ładunku ani wkładać do skrzynek listowych wagonów lub przedziałów pocztowych ani do worków bez karty. O ile po zamknięciu odsyłki z kartą lub osobnego worka z przekazami okażą się jeszcze przekazy podlegające wysłaniu, należy je oddać w pakiecie, zamkniętym należycie winietami, właściwie adresowanym z uwagą „Przekazy" i wpisanym do wykazu ładunku jak każdy inny pakiet listowy z taką samą adnotacją w rubryce „uwagi" wykazu.

Przekazów pocztowych odebranych luźno t. j. dołączonych do wykazu ładunku albo wyjętych ze skrzynek listowych nie wolno dalej wysyłać. Przekazy takie mają ambulanse zanotować w „Sprawozdaniu służbowem" według znamion z dodaniem uwagi „nadeszły luźno z..... i t. d." i przesłać je w kopercie z odpowiedniem pismem pod adresem naczelnictwa końcowego urzędu pocztowego.

Urząd ten obowiązany jest sprawdzić w drodze telegraficznej, czy przekazy te zostały w urzędzie nadawczym prawidłowo nadane.

Urzędy pocztowe, które otrzymały z ambulansów lub kursów gościńcowych przekazy pocztowe luźno dołączone do wykazu ładunku lub w których okręgu znaleziono przekazy w skrzynkach listowych, nie wysyłają tych przekazów, ani ich nie realizują, lecz sprawdzają również ich prawidłowe nadanie w drodze telegraficznej.

W wypadku potwierdzenia prawidłowego nadania przez urząd nadawczy należy przekazy wysłać do miejsca przeznaczenia, w przeciwnym razie przesłać je z sprawozdaniem przełożonej Dyrekcji pocztowej.

Sortowanie i opracowywanie przekazów w urzędach stałych i ambulansach wykonywa zawsze urzędnik podziałem służby do tego powołany. W ambulansach konduktorskich należy ta czynność do kierownika.

3) Adresy pomocnicze paczek krajowych należy naogół sortować i opracowywać wspólnie ze zwykłemi przesyłkami listowemi. O ile do pewnego urzędu pocztowego nadchodzi stale większa ilość adresów pomocniczych niemniej jednak jak 10 sztuk, winno się z nich w urzędach stałych i ambulansach sporządzać osobną wiązankę. Na kartce adresowej tej wiązanki, oprócz nazwy urzędu przeznaczenia umieszcza się uwagę „Adresy pomocnicze". Do których urzędów pocztowych ma się stale sporządzać osobne wiązanki z adresami pomocniczemi, zarządza Naczelnik urzędu, przełożeństwo ambulansu lub Dyrekcja. Adresów pomocniczych nie wolno sortować razem z drukami, gazetami i przesyłkami listowemi większych rozmiarów. Przy sortowaniu adresów pomocniczych ze zwykłą korespondencją listową i przy związywaniu wiązanek listowych należy adresy pomocnicze składać (zgrupować) razem i uważać, aby je szpagatem nie uszkodzić. W tym celu można je w razie potrzeby przegiąć w połowie.

Adresy pomocnicze dla Warszawy, Łodzi, Lublina, Wilna, Lwowa, Krakowa, Bydgoszczy i Poznania mają urzędy pocztowe i ambulanse kierować w bliższych wiązankach lub w razie większej ich ilości w osobnych wiązankach na ambulanse, zdążające w kierunku tych miast nawet wówczas, gdy do głównych urzędów pocztowych tych miast wyprawiają bezpośrednie odsyłki listowe. Te ostatnie ambulanse sporządzają z adresów pomocniczych przeznaczonych do tych urzędów stale osobne pakiety (ewent. worki) nawet w tym wypadku, gdy mają tylko jeden adres pomocniczy dla dotyczącego urzędu. W adresie tych pakietów

(ewent. worków) winna być umieszczona obowiązkowa uwaga: „Adresy pomocnicze.“

Pakiety lub worki z adresami pomocniczemi dla wymienionych urzędów wpisują ambulanse do wykazu paczkowego, o ile wogóle do tych urzędów wystawiają oddzielne wykazy listowe i paczkowe. W przeciwnym razie pakiet lub worek z adresami pomocniczemi wpisują do wykazu zbiorowego. Wyjątek co do przekazywania adresów pomocniczych dla Poznania stanowi ambulans Warszawa—Zbąszyń nr. 3, który z adresów pomocniczych dla Poznania sporządza osobny pakiet zaadresowany do u. p. Poznań 3 (paczkarnia miejscowa).

Przekazy i adresy pomocnicze dla urzędów pocztowych Warszawa 4 i Warszawa 9 kierują ambulanse, dojeżdzające do Warszawy do urzędu pocztowego Warszawa 2, o ile do tych urzędów nie sporządzają bezpośrednich odsyłek (Zarządzenie M. P. i T. L. 1085/VII z 18/V—1923 r. Dz. Urz. nr, 23 str. 445).

Dyrekcje pocztowe lub przełożeństwa ambulansowe mogą zarządzić stałe sporządzanie osobnych pakietów z adresami pomocniczemi przez ambulanse również i do innych urzędów pocztowych o większym obrocie paczkowym. W tym wypadku urzędy pocztowe i ambulanse mają adresy pomocnicze dla wspomianych urzędów pocztowych kierować na te ambulanse, które do wymienionych urzędów poczt. dojeżdżają. Obowiązkowe sporządzanie osobnych pakietów z adresami pomocniczemi winno być zaznaczone w planach wymiany odsyłek tychże ambulansów.

4) Przekazy do Francji i Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej obecnie już wprowadzone, przesyła się w kopertach do u. p. Warszawa 1 (oddział przekazów zagranicznych) z uwagą w adresie: „Przekazy do Francji” lub „Przekazy do Stanów Zjed. Am. Półn.

Dalsze postępowanie z temi przekazami w urzędzie pocztowym Warszawa 1 normują przepisy wykonawcze do rozporządzeń wprowadzających wymianę przekazów z temi krajami.

5) Opracowywanie i wysyłanie adresów pomocniczych do paczek przeznaczonych do zagranicy odbywa się według przepisów wykonawczych do rozp. M. P. i T. ogłoszonego w Dz. Urz. nr. 2 z 1922 r. poz. 3 § 11, str. 25.

6) Opracowywanie i sposób wysyłania adresów pomocniczych paczek zagranicznych, wysyłanych przez urzędy wymiany do krajowych urzędów pocztowo-celnych celem ich oclenia, normują przepisy zawarte w instrukcji pocztowo-celnej, zamieszczonej w Dz. Urz. nr. 5 z 1921 § 4, str. 56 i § 11 str. 63.

7) Naczelnicy urzędów lub w ich zastępstwie kierownicy oddziałów są obowiązani czuwać nad tem, aby przekazy i adresy pomocnicze zarówno odebrane z oddziału nadawczego jak i nadeszłe w odsyłkach były niezwłocznie oddawane właściwemu urzędnikowi lub oddziałowi

i opracowywane lub doręczone urzędnikowi czy oddziałowi oddawczemu oraz aby nie zalegały po sortowniach i oddziałach rozbioru poczty. O ile zaś przekazy muszą zalegać w oczekiwaniu na odprawę winny być bezpiecznie przechowywane pod dozorem powołanego urzędnika.

Naczelnicy urzędów mają w regulaminie służbowym, zatwierdzonym przez Dyrekcję, ustalić sposób oddawania przekazów i adresów pomocniczych między oddziałami nadawczemi i oddawczemi a sortownią listową lub paczkarnią, sposób opracowania ich w sortowniach i przechowywania w razie koniecznego zalegania.

Inspektorzy dyrekcyjni mają przy przeprowadzeniu rewizji tak urzędów stałych jak i ambulansów zwracać szczególną uwagę na należyte postępowanie z przekazami i adresami pomocniczemi i na terminowe ich wysyłanie. Zauważone nieprawidłowości w tym względzie winni niezwłocznie usuwać.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dz. Urz. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej łącznie z częścią górnośląską województwa śląskiego. Równocześnie znosi się dotychczasowe przepisy o przesyłaniu przekazów i adresów pomocniczych sprzeczne z tem zarządzeniem.

L. 216/VII z dnia 17 września 1923 r.

184

Uzupełnienie spisu urzędów pocztowych i podwyższenie ceny sprzedażnej wykazów dodatkowych oraz spisu urzędów pocztowych na Górrym Śląsku.

Jako dalsze uzupełnienie spisu urzędów pocztowych został wydany dodatkowy wykaz nr. 19. Cenę sprzedażną jednego egzemplarza oznacza się na 2.500 mk.

Równocześnie od dnia 1 października r. b. podwyższa się cenę wykazów dodatkowych nr. 1—18 włącznie do mk. 2.500 za 1 egzemplarz oraz spisów u. p. na Górnym Śląsku do mk. 5.000 za 1 egzemplarz.

Główny Skład Ministerstwa Poczt i Telegrafów, składnice dyrekcyjne i urzędy pocztowe przeliczą w dniu 30 września r. b. posiadany zapas tych wydawnictw i zarachują je na dzień 1-go października 1923 r. p/g cen podwyższonych.

Nr. 3508/XII z dn. 24 września 1923.

185

Sprostowanie taryfy telegraficznej.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów nr. 42 ex 1923 str. 733 nr. porz. 9 w uwadze, należy skreślić następujące wyrazy: Również nie pobiera się żadnej należytości za telegramy „poste restante" i télégraphe restant".

Nr. 3495/IX z 26 września 1923 r.

186

Opłata za telegramy do Zatoki Perskiej.

Opłata za telegramy z Polski do Zatoki Perskiej via Indo wynosi 2 franki 01 cent. w złocie, do Bahrein i Lingah 2 fr. 61 cent.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Zagraniczną taryfę telegraficzną (dodatek do Dz. Urz. Nr. 26 ex 1922 str. 31 „Perska Zatoka") należy uzupełnić.

Nr. 3334/IX z dnia 20 września 1923 r.

187

Podwyższenie ceny formularzy statystycznych.

Z dniem 1 października b. r. podwyższono cenę formularzy statystycznych ze 100 na 500 mk. za sztukę.

Zapasy tych druków winny być odpowiednio przewartościowane.

Nr. 3554/XII z dn. 18 września 1923.

188

Nazwy urzędowe oddziałów transatlantyckiej radjostacji w Warszawie.

Zespół urządzeń radjotelegraficznych, składających stację w Warszawie o dalekim zasięgu, otrzymuje nazwę urzędową:

„Urząd radjotelegraficzny transatlantycki Warszawa".

Urzędowe nazwy poszczególnych oddziałów kompleksu opiewają jak nastepuje:

1) Stacji manipulacyjnej oddawczo-odbiorczej, mieszczącej się przy ulicy Fredry Nr. 3 w Warszawie — „Urząd radjotolegraficzny transatlantycki Waraszawa, Centralne biuro operacyjne";

2) stacji nadawczej, znajdującej się na terenach fortu 2 A pod Warszawą „Urząd radjotelegraficzny transatlantycki — Warszawa. Centrala nadawcza";

3) stacji odbiorczej, położonej w obrębie terytorjalnym m. Grodziska „Urząd radjotelegraficzny transatlantycki Warszawa, Centrala odbiorcza".

L. 1473/XI z 25 września 1923.

189

Podwyższenie ekwiwalentu franka złotego w obrocie między Polską a zagranicą.

Od 1-go października b. r. podwyższono w ruchu telegraficznym, telefonicznym, paczkowym i listów wartościowych z Polski do zagranicy ekwiwalent franka złotego z 55.000 na 60.000 mk.

L. 3496/IX z 26 września 1923 r.

190

Awizowanie przesyłek wartościowych.

W instrukcji o przewozie rejestracji i sposobie wymiany ładunku pocztowego, ogłoszonej w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 24 z 1921 r. ustęp 2-gi § 35 zastępuje się następującym tekstem:

„Zasadniczo awizowaniu podlegają: listy wartościowe oraz paczki i workowniki, których wartość równa się lub przekracza 50.000.000 mk. tudzież worki zbiorowe lub pieniężne zawierające przesyłki, których łączna wartość równa się lub przekracza 100.000.000 mk. Dyrekcjom pocztowym pozostawia się możność, w razie ujemnych stosunków bezpieczeństwa w danej miejscowości lub okolicy, obniżać podaną skalę wartości tak przy przewozach kolejowych jak przy gościńcowych w szczególności, jeśli chodzi o przesyłki z zawartością pieniężną.

Zarządzenie umieszczone w Dz. Urz. Nr. 17 z 1923 r. unieważnia się.

L. 2112/VII z 14 września 1923 r.

Okólniki.

Zużytkowanie zapasu znaczków opłaty i dopłaty niższych wartości.

Wobec podwyższenia opłat pocztowych, zmniejszyło się zapotrzebowanie znaczków niższych wartości, wskutek czego pozostaje na składzie pewien zapas znaczków opłaty oraz dopłaty 100, 200, 300 i 400 mk.

Znaczki te, ze względów oszczędnościowych, winny być stanowczo zużytkowane. Rychłe i należyte przeprowadzenie tej akcji uzależnione jest jednak także i od dobrych chęci i zainteresowania się urzędów pocztowych. To też Ministerstwo P. i T. zwraca się z apelem do wszystkich urzędów pocztowych, ażeby nadsyłane im ze Składnic dyrekcyjnych powyżej omawiane znaczki koniecznie starały się zużytkować na odpowiednie opłaty pocztowe, tworząc w tym celu kombinacje z 2, 3 najwyżej 4 znaczków.

Równocześnie, celem zapobieżenia na przyszłość podobnej ewentualności, poleca się, aby Składnice dyrekcyjne w nadsyłanych do Gł. Składu M. P. i T. zamówieniach na znaczki wykazywały ściśle zapotrzebowanie na okres miesięczny.

L. 3338/XII z dnia 18 września 1923.

Oświetlenie i czyszczenie ubikacyj służbowych w porze zimowej.

Ze zbliżeniem się pory zimowej przypomina się co następuje:

Oświetlenie wejść, korytarzy i schodów, wiodących do ubikacyj służbowych, posypywanie piaskiem, popiołem lub trocinami podczas gołoledzi, usuwanie śniegu i lodu przed budynkami pocztowemi, jak i ze ścieżek i przechodów wiodących do pomp i studni w podwórzach pocztowych, należy uskuteczniać zawczasu, ażeby uniknąć nieszczęśliwych wypadków wskutek potknięcia lub poślizgnięcia się.

Celem zabezpieczenia murów państwowego budynku pocztowego i podurzędniczego przed nasiąknieniem wilgocią, należy rynny utrzymywać w porządku, ażeby w czasie sloty i odwilży należycie funkcjonowały. Ażeby rynny, zwłaszcza rury spustowe nie zamarzały, trzeba nagromadzoną na dachu większą ilość śniegu wcześnie usunąć.

Zdarza się często, że zachodzi potrzeba naprawy, lub odnowienia pomp i rur z powodu zamarznięcia w nich wody. Ażeby temu zapobiec, należy kurki znajdujące się przy pompach podczas silnego mrozu po każdorazowem użyciu otwierać, aby woda mogła odpłynąć do źródła. Gdy się zanosi na silny mróz, należy zewnętrzne części pompy starannie owinąć słomą. Pozatem poleca się obchodzić z pompami przy budynkach pocztowych lub podurzędniczych nadzwyczaj ostrożnie, ponieważ są one z żelaza lanego, którego naprawić nie można, a sprawianie nowych pomp wzg. pewnych części tychże naraziłoby skarb Państwa na niepotrzebny, a kosztowny wydatek. Kominy w budynkach pocztowych i podurzędniczych w okręgu urzędów i przynależnych agentur muszą być, zwłaszcza w porze zimowej, regularnie i terminowo czyszczone. Ponieważ przepisy policyjne o czyszczeniu kominów w poszczególnych okręgach są różnorodne i ulegają częstym zmianom, winny urzędy pocztowe informować się stale o obowiązujących przepisach. Za szkody powstałe z powodu zaniedbania oznaczonych wyżej obowiązków będą odpowiadali winni.

W domach mieszkaniowych dla urzędników, urzędnicy zajmujący mieszkania również powinni pamiętać o tem, aby kominy były czyszczone. Należy od czasu do czasu zwrócić na to ich uwagę.

Wyciery winny być zawsze zamknięte drzwiczkami żelaznemi. Jeżeli gdzie niema takich drzwiczek, urząd poczt. winien powiadomić przełożoną Dyrekcję.

Aby zapobiec psuciu się podłóg należy przy szorowaniu i wycieraniu tychże używać wilgotnego piasku, a jaknajmniej wody. Dalej należy uważać na to, aby po szorowaniu wycierać podłogi na sucho. Powyższe odnosi się również do mieszkań służbowych.

Nad należytem przestrzeganiem powyższych postanowień czuwać winni p. p. naczelnicy urzędów.

L. 3569/XII z dnia 19 września 1923 r.

Postępowanie ze zwrotnemi poświadczeniami odbioru (wypłaty).

Mimo tut. zarządzeń z 9. VI. 20. L. 17130/1515—IV, z 23/II 21. L. 1698/94 i 7. X 22. L. 4864/V (Dz. U. M. P. i T. nr. 12/1920, 13/1921, 45/1922) urzędy pocztowe nie odsyłają na czas zwrotnych poświadczeń odbioru (recepisów zwrotnych) i wypłaty, powodując przez to słuszne skargi nadawców.

Nieprawidłowości wspomniane wywołują szczególnie przykre następstwa przy przesyłkach poleconych wysyłanych za zwrotnemi poświadczeniami odbioru przez władze i urzędy państwowe.

Sąd i nawyższy Trybunał Administracyjny nie otrzymawszy zwrotnych poświadczeń odbioru przed terminem odbyć się mającej rozprawy w razie niestawienia się której z wezwanych stron lub osób, zmuszone są rozprawy odraczać i zwracać wezwanym świadkom wysokie koszta podróży; władze skarbowe nie mając dowodu, kiedy odbiorcom doręczono

nakazy płatnicze, nie mogą zarządzić przymusowego ściągnięcia należności skarbowych.

Ponieważ w wielu wypadkach reklamacje wykazały, że winę w nienależytem odsyłaniu zwrotnych poświadczeń odbioru ponoszą organa pocztowe przeto celem uchylenia tych nieprawidłowości zaostrza się ścisłe wykonanie powołanych przepisów i wydaje się następujące zarządzenia:

1) Oddawcze urzędy pocztowe winny zwrotne poświadczenia odbioru (wypłaty) odsyłać do miejsc nadania lub miejsc zamieszkania nadawców w kopertach dr. nr. 9 jako listy polecone. Większą ilość zwrotnych poświadczeń, przeznaczonych do tego samego miejsca przeznaczenia przesyła się wspólnie w jednej kopercie. Na kopertach należy wypisywać numery nadawcze odnośnych przesyłek rejestrowanych (zanotowane przez urzędy pocztowe nadawcze na zwr. poświądczeniach) przy przesyłkach zaś pochodzących od władz i urzędów, jako licznik pocztowe numery nadawcze odnośnych przesyłek, jako mianownik zaś liczbę czynności danej władzy (urzędu). Daty odesłania zwrotn. pośw. odbioru (wypłaty) należy zanotować w odnośnych dokumentach oddawczych. Przy wysyłaniu naraz bardzo wielkiej ilości zwr. pośw. odb. dla tego samego urzędu należy je w sposób wyżej podany wyszczególnić w spisie, który wkłada się do koperty a na kopercie notuje się „spis wewnątrz".

2) Urzędy pocztowe, otrzymujące zwrotne poświadczenie odbioru, winny według danych zawartych na kopertach, względnie w spisie, sprawdzać. czy je otrzymały a brakujące reklamować. Koperty należy przechowywać jako dowód rzeczowy przez przeciąg 3 miesięcy, licząc od dnia nadejścia.

3) Zwr. pośw. odbioru (wypłaty), doręczane przez listonoszów odbiorcom do domu, oraz wydawane w urzędzie pocztowym posiadaczom skrytek, wpisuje się do książeczk doręczanych uwiadomień, w której odbiorcy odbiór kwitują. Zwrotne poświadczenia odbioru, wydawane władzom, należy zapisywać w sposób wyżej podany do osobnych dla każdej władzy (urzędu) odręcznie sporządzonych notatkników, w których odbiór ogólnej, słowem wyrażonej ilości, kwituje organ uprawniony do odbioru przesyłek urzędowych dla danej władzy (urzędu).

4) Funkcjonarjuszów nie stosujących się do niniejszego zarządzenia, pociągną Dyrekcje P. i T. do surowej odpowiedzialności.

L. 4078/V z 21 września 1923 r.

Wykaz zakazanych czasopism:

(Patrz Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 32 z 1923 r.)

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

Nr. porządk.	Nazwa wydawnictwa	Miejsce i kraj wydania	Język wydawnictwa
333	Die Stimme (Głos) miesięcznik poalejsjonistyczny	Berlin	—

L. 4447/V z 26 września 1923 r.

Zmiana siedziby i nazwy urzędu pocztowego „Bielcza".

Z dniem 22 VIII r. b., został urząd pocztowy Bielcza z powrotem przeniesiony do Biadolin szlacheckich.

W związku z tem zmienia się dotychczasową nazwę urzędu pocztowego Bielcza na Biadoliny szlacheckie.

Zmianę powyższą należy w spisie urzędów pocztowych odpowiednio zaznaczyć.

L. 2951/IV z 17 września 1923 r.

Zaprowadzenie obrotu oszczędnościowego i przekazów czekowych P. K. O. w agencji Widze.

Z dniem 1 października r. b. w agencji pocztowej Widze w okręgu Dyrekcji P. i T. w Wilnie, zaprowadza się obrót oszczędnościowy i przekazów czekowych Pocztowej Kasy Oszczędności.

L. 4330/V z 24 września 1923 r.

Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O. z których wypłaty doraźne są wzbronione.

№ książ.	Miejsce wystawienia	Dzień wystawienia	Nazwisko i imię	Kwota Złp.		UWAGA
214670	P. K. O.	8.V. 23	Majewski Mikołaj Teodor	50 zł. p.	—	
5677	P. K. O.	10.V.21	Szymański Konstanty	m. 5013	15	

Zguby i kradzieże legitymacji.

Gramek Leon, sekretarz pocztowy z Rudy Śląskiej, zgubił legitymację urzędową nr. 33, wystawioną przez Dyrekcję P. i T. w Bydgoszczy dnia 23/VII=1921 r.

Kwieciński Jan, starszy oficjał pocztowy I kl. w Krakowie, zagubił legitymację kolejową nr. 872, wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Krakowie w dniu 22/II—1921.

Marja Smakulska, asystent pocztowy, z urz. poczt. Leszno (pozn.) zagubiła swą legitymację urzędniczą dnia 20/IX—1923, przypuszczalnie na dworcu kolejowym w Krotoszynie Legitymację wystawiła Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Poznaniu dnia 9/XII—1922 r. za nr. 2552.

Dokumenty powyższe unieważniono. W razie nadużycia należy winnego oddać władzom bezpieczeństwa, a dokument wysłać do właściwej władzy pocztowej.

Konkursy.

Na stanowisko naczelnika wydziału administracyjnego i starszego inspektora pocztowego w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie w VI stop. służb.

O posady te mogą ubiegać się kandydaci VII st. sł. w górę.

Posadę pierwszą nada się kandydatowi, zatrudnionemu dłuższy czas w służbie administracyjnej, posiadającemu wykształcenie prawnicze lub ukończoną szkołę średnią.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 4447/II z dnia 22 września 1923.

Na posadę kierownika urzędu pocztowo-telegraficznego V klasy w Duniłowiczach, z uposażeniem według X st. sł.

Termin do wnoszenia podań w drodze służbowej do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie: 3 tygodnie.

L. 50256 z 7 września 1923.

N stanowisko naczelnika urzędu p.-t. V klasy Siedlce 2, z uposażeniem według X st. sł

Termin do składania podań: 3 tygodnie.

Podania składać w drodze służbowej do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie.

L. 22876/I z 22 września 1923.

Na posadę naczelnika urzędu pocztowego V kl. w Zassowie w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie. O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy X i XI st. sł.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 88836/IIa z 16 września 19.3.

Na posadę kierownika urzędu pocztowego VI klasy w Lanckoronie w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie.

O posadę tą, ubiegać się mogą urzędnicy XI i XII stopnia służbowego oraz podurzędnicy 3 najwyższych stopni płac.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 1/59828. Kraków, dnia 12/IX—1923 r.

Na kierownika urzędu pocztowego VI-tej klasy w Solcu—Zdrój w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie.

O posadę tą ubiegać się mogą urzędnicy XI i XII stopnia służbowego, względnie pocztyljoni trzech najwyższych stopni płac.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 1/62227. Kraków, dnia 12/IX—1923.

Na posadę kierownika urzędu pocztowego VI klasy w Brzeziu.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

O posadę tą mogą się ubiegać urzędnicy XII i XI stopnia służbowego, oraz funkcjonarjusze niżsi trzech najwyższych stopni płacy.

Podania w drodze służbowej do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie.

L. 1/51249 z dnia 1 września 1923.

Wiadomości osobowe.

Mianowanie:

Jan Walocha, urzędnik IX st. sł. w Prużanie, dekretem Ministerstwa Poczt i Telegrafów w Warszawie, z dnia 14/IX — 1923 roku nr. 3400/II, mianowany naczelnikiem urzędu pocztowo-telegraficznego III klasy w Prużanie, z posunięciem do VIII st. sł.

Rezygnacja:

Wiatrowski Jerzy, urzędnik X stopnia służb. w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Dział urzędowy Dyrekcyj Poczt i Telegrafów.

KRAKÓW.

Osobna opłata pocztowa z tytułu pisemnych wiadomości na odcinkach przekazów pocztowych.

Zwraca się uwagę iż w myśl nowej taryfy pocztowej obowiązującej od 1/IX—1923 (Dz. urz. M. P. i T. nr. 36, str. 620) za użycie odcinka przekazu pocztowego do przesłania pisemnych wiadomości musi być obecnie przy nadaniu przekazu uiszczona osobna należytość (przez nalepienie znaczka poczt.) w wysokości opłaty jaką przewiduje każdorazowa taryfa pocztowa za zwykłe kartki pocztowe.

Ponieważ stosownie do rozporządzenia Min. P. i T. z 3/III-1922, L. 1069/V Dz. urz. M. P. i T./nr. 11/1922, przekazy poczt a tem samem i wiadomości lub wyjaśnienia za pośrednictwem przekazów (odcinków) przesyłane, należą do tego rodzaju przesyłek, które muszą być opłacane przy nadaniu, wobec tego wypadki nieuiszczenia przy nadaniu całkowitej opłaty za użycie odcinka przekazu poczt na cele korespondencji prywatnej, nie powinny się zdarzać.

Gdyby mimo to wypadki takie zaszły należy zażądać od adresata zwrotu odcinka odnośnego przekazu i wraz z odpowiednio wypełnionem „zawiadomieniem o niedostateczności względnie braku opłaty“ odesłać do urzędu nadawczego, który brakującą należytość ściągnie od winnego urzędnika i nalepi za nią na „zawiadomieniu“ odpowiednie znaczki pocztowe. Zawiadomienie to ma zwrócić następnie urzędowi, który je wysyłał.

L. 2/61891 z dnia 18/9—1923.

Wiadomości osobowe.

Przeniesienia:

Welterówna Marja, asystent pocztowy z Nowego Targu do Okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy.

Ruczka Feliks, starszy oficjał pocztowy II kl. z Wiśniowy k/Dobczyc do Chabówki.

Krupa Edward, starszy oficjał pocztowy II kl. z Chabówki do Krakowa.

Feliks Antoni, starszy oficjał pocztowy I kl. z Krakowa do Bielska.

Kulczykowska Apolonja, urzędnik pocztowy XI stopnia służbowego z Radomska do Włodzimierza Wołyńskiego.

Wójcik Jakób, starszy oficjał pocztowy z Lanckorony do Myślenic.

Dziewińska Janina, oficjał pocztowy z Zabłocia k/Żywca do Krakowa.

Kubica Jan, urzędnik pocztowy w XI stopniu służbowym z Działoszyc do Ostroga wołyńskiego.

Rezygnacje:

Krugerówna Marja, asystent pocztowy z Krakowa.

Zięba Władysław, praktykant pocztowy w XI stopniu służbowym w Krakowie.

Trocha Wacław, praktykant pocztowy w Będzinie.

Zwolnienie:

Frączkowa z Drożdziewiczów Marja, asystent pocztowy w Krakowie.

LWÓW.

Konkursy.

Na posadę agenta pocztowego 2 stopnia w Przyłbicach, powiat Jaworów.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 81242/IIa z 18 września 1923.

Na posadę agenta pocztowego II-go stopnia w Gdyczynie, powiat Brzozów.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 15727/IIa z 14 września 1923.

Dział nieurzędowy.

Propozycja zamiany.

Urzędnik IX st. sł. w Zawierciu zamieni swe miejsce służbowe z kolegą w Małopolsce wschodniej lub środkowej, w okręgu Dyrekcji lwowskiej.

Zgłoszenia do urzędu pocztowego w Zawierciu.

Adres Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów
Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.
Cena prenumeraty na 4 kwartał 1923 r. – 60000 mk.
Cena egzemplarza pojedyńczego 4500 mk.
Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 8000 mk.

Druk Piotra Laskauera, Warszawa, Marjensztad 8